

ברכות ועוד ברכות לזוכים ולזוכות בפרס המאמר המצטיין של האגודה הסוציולוגית הישראלית.

במקום הראשון זכו ד"ר הילה דיין ואפרת בן שושן על המאמר: "דור ראשון".

במקום השני זכו שני מאמרים בתיקו

ד"ר עמרי גרינברג על המאמר: "Testimony as Event: Israeli NGOs, Palestinian Witnesses, and the Undoing of Human Rights Bureaucracy".

ד"ר שלמה גוזמן-כרמלי וד"ר דוד רייר על המאמר: "Entrepreneurial Treatment Activism for Undone Science: Mannitol and Parkinson's Disease".

תודה רבה לד"ר תאיר קרזי-פרסלר ולד"ר ארז מגור – יו"ר ועדת השיפוט ולחבריות הועדה על עבודה מדוקדקת ורצינית!

הענקת הפרסים תתקיים במושב חגיגי בכנס האגודה (07-09.02.2022)

לאתר הכנס

[/https://issconf53.org](https://issconf53.org)

לתוכניית הכנס

https://issconf53.org/wp-content/uploads/2022/01/ISS-53-2022_Conference-Program.pdf

להרשמה לכנס

<https://registration.israel-sociology.org.il/2022/registration2022.php>

פירוט על המאמרים הזוכים

מקום ראשון – הילה דיין ואפרת בן שושן גזית.

דיין, ה. ובן שושן גזית, א. (2021). דור ראשון. 'מפתח' כתב עת לקסיקלי למחשבה פוליטית, 16, 19-43.
[.https://mafteakh.org/%d7%93%d7%95%d7%a8-%d7%a8%d7%90%d7%a9%d7%95%d7%9f](https://mafteakh.org/%d7%93%d7%95%d7%a8-%d7%a8%d7%90%d7%a9%d7%95%d7%9f)

תקציר:

המאמר דן במושג "דור ראשון" כקטגוריה חברתית ואנליטית לניתוח יחסי הגומלין של מוסד האקדמיה עם קבוצות שהודרו ממנה על רקע היסטוריה של הפרדה אתנית ולאומית, הגזעה, הסללה ואפליה ממוסדת, וכן ככלי לצמצום אישוויון בשדה ההשכלה הגבוהה בישראל. השאלה המרכזית במאמר היא האם וכיצד יכולה קטגוריית "דור ראשון" להציע התערבות משמעותית שאינה לכודה בפוליטיקת הזהויות מצד אחד, אך אינה

האגודה הסוציולוגית הישראלית, המחלקה לסוציולוגיה ואנתרופולוגיה, אוניברסיטת בן-גוריון בנגב, ת.ד. 653, באר-שבע 8499000

מזכיר האגודה: אליאב גוטמן secretary@israel-sociology.com

נופלת לטענות על "פוליטיזציה" של האקדמיה, מהצד השני. כמענה על שאלה זו, נסקרת ספרות סוציולוגית ביקורתית הדנה באי שוויון בחינוך ובאופני השעתוק הבין דוריים באקדמיה הניאו ליברלית, וכן בתיאוריות פמיניסטיות פוסטקולוניאליות המשמשות להבנת מנגנוני גזענות והדרה בהקשרן המקומי. טווח המשמעויות של הקטגוריה "דור ראשון" נפרש באמצעות שלושה הקשרים מובחנים וחופפים: ההגיונות המעצבים את הפרקטיקות של עולם האקדמיה ואת היחסים החברתיים בה; השיח הציבורי ההולך ומתפתח בישראל בנוגע לקידום "מגוון" (diversity); והתבוננות שעולות משדה הפעולה של מאבקים לשוויון בעולם ההשכלה הגבוהה ומעבודת המגוון בצורתה הממוסדת (diversity work), כולל זו שהמחברות לוקחות בה חלק פעיל באקדמיה בישראל. הטענה המרכזית במאמר היא כי 'דור ראשון' להשכלה גבוהה היא קטגוריה חברתית ואנליטית החותרת תחת הגיונות הגמוניים ובירוקרטיים הנוטים למיין ולהפריד בין קבוצות פריפריאליות באקדמיה. היא מאפשרת לחשוף את הפוליטיקה של האקדמיה ביחס לחברה שהיא מתימרת לשרת באופן המכיר בהדרה היסטורית בין-דורית, ומאפשרת פעולה פוליטית אפקטיבית.

מקום שני – עמרי גרינברג

Grinberg, O. (2021). Testimony as event: Israeli NGOs, Palestinian witnesses, and the undoing of human rights bureaucracy. *Cambridge Journal of Anthropology*, 39(1), 93-110. <https://doi.org/10.3167/cja.2021.390107>.

Abstract:

This paper ethnographically illustrates the performative dimensions of the event in which witnessing is transformed into testimony, through the peculiar case of Palestinian witnesses and Israeli NGOs' sustained commitment to witness-testimony despite shared acknowledgement of the failures of human rights. Based on participant-observation, the article claims that human rights organizations sustain their public relevance not only by circulating information, but rather through the event of direct interaction with witnesses. This event is the basis for much of what NGOs do, also since it is the primary site of synthesizing global standards of human rights work with local cultures. And yet, the event's interactional dynamics of witness-documenter are overlooked by scholars and are usually omitted from NGOs' textual representations, due to the rigid bureaucratic writing of human rights witness-testimonies. Drawing from sociological and anthropological literature on ritual, event, and hospitality, the article frames the encounter between NGOs' documenting agents and witnesses by examining how actors navigate the known conventions of the event and individual and/or communal self-positioning. The bureaucratic procedure of witnessing and testimony is thus theorized as spatiotemporal sites

and occasions of contending with violence and colonialism, malleable enough to be reshaped by their participants through linguistic gestures and choreographies of space and movement. The article's re-framing of witness-testimony as practice rather than as subject-position or text, suggests that the very logics of human rights work itself are undermined by the social fabric and political layers of the effort to produce a written testimony, the stated purpose of the event.

מקום שני – שלמה גוזמן-כרמלי ודוד רייר

Guzmen-Carmeli, S. & Rier, D. A. (2021). Entrepreneurial treatment activism for undone science: Mannitol and Parkinson's disease. *BioSocieties*. <https://doi.org/10.1057/s41292-021-00258-0>.

Abstract:

This paper describes CliniCrowd, a patient-designed, entrepreneurial, crowd-sourced citizen-science approach to evaluating mannitol—essentially, an orphan drug—as a Parkinson's disease treatment. As such, CliniCrowd addresses 'undone science', and our paper contributes to the sociological literature thereon. Based on 38 qualitative interviews, fieldwork, and content analyses (2017–2020), we trace CliniCrowd's background and rationale. We: discuss undone science and its wider contexts; present earlier iterations of citizen-science and treatment activism; examine CliniCrowd's application of crowd-sourced citizen-science to address undone science around 'orphan drug' treatment for Parkinson's disease; explore how CliniCrowd has evolved, and re-framed its work, since its founding; ponder its future; and consider whether their approach can guide future citizen-science treatment research. Our paper contributes to the existing literature in four ways. First, we focus on medical treatment issues, an under-studied area of undone science. Second, we highlight orphan drugs as both major source of, and fruitful area for research on, undone science. Third, we describe CliniCrowd's pragmatic, entrepreneurial—rather than the more common activist—citizen-science approach to addressing undone treatment science. Finally, from our data on CliniCrowd we distil a preliminary model for future treatment activism around undone science.